

BŘEZOVÁ KŮRA

ČÍSLO 307

DUBEN 2022

SLOVO ÚVODEM....

Seigo bojovníci a nováčci kmene Shawnee!

S koncem dubna obvykle přichází čas vylézt zpoza oněch kamen, které zmiňuje dobře známá dubnová pranostika. Doufejme, že se počasí opravdu umoudří a nenaplní se škarohlídké předpovědi meteorologů o chladném květnu. Ostatně rozmary počasí už nám v právě uplynulém měsíci jednou pozměnily původní plány. Namísto výpravy na jedno z táborových míst musely vzít počátkem dubna rody starších zavděk příštějším rovenské orlovny. O dva týdny později však už nabralo jaro na síle a Velký duch nám umožnil strávit podstatnou část dalšího setkání adeptů společného ohniveckého a wagamedského kurzu obrazně i skutečně pod modrou oblohou. Zázemím tohoto setkání se stala základna střediska Skalička na Olšanských horách nacházející se poblíž historického tábořiště, na kterém proběhly na počátku devadesátých let minulého století dva letní tábory našeho kmene. Samotný závěr dubna pak nabídl další celokmenovou akci, kterou se stala Hra městem pod vedením dua podnáčelnic Eddie a Dredy. Jako vždy i tentokrát si veškeré kmenové dění můžete připomenout při pročitání článků od svých soukmenovců na následujících stránkách.

Mne osobně potěšil také příspěvek Imnua, který je stručným zamyšlením nad osudem těch, které válka na Ukrajině vyhnala z jejich země a kteří našli dočasné útočiště v té naší. Článek mi vyvolal dvacet let staré vzpomínky na dvoutýdenní čundr s kamarády po ukrajinských poloninách, kde jsme potkávali mnoho místních, kteří žili z našeho pohledu mnohdy v nuzných podmínkách, ale o to srdečněji nám často nabízeli nezištně nocleh. Ti dřívějšího data narození ještě s povděkem vzpomínali na dobu, kdy byla jejich domovina součástí meziválečného Československa. Snad tedy budou mít i jejich potomci důvod vzpomínat na českou pomocnou ruku jen v dobrém....

A protože už tábor opravdu začíná klepat na dveře, jistě nebude od věci včas zkontrolovat, zda vám ještě padne vaše indiánské oblečení. Pokud jste z něj za ten rok vyrostli, případně patříte k nováčkům, nalistujte v tomto čísle Kůry stránky obsahující pár užitečných rad, jak si takovou stylovou garderobu spíchnout. Opravdu nejde o nic složitého a díky troše snahy nebudete na dalším šavansko-mohawském letním táboře za outsidersy. Držíme palce, v případě potřeby jistě rádo poradí zasloužilé šavanské členstvo a vedení kmene! 😊

Sa. TAWASUTA

NÁHRADNÍ VÝPRAVA DO ROVENSKA

9. DUBNA 2022

Ráno jsme se všichni sešli v Zábřehu na Valové. Moc nás nebylo. Autobusem jsme dojeli do Rovenska a pěšky došli do orlovný.

Na nástupu nás WATOKNAPA rozdělila na tři týmy po třech, ve kterých jsme byli zbytek dne. Jako první jsme hráli hru kreslení poslepu. WATOKNAPA nám ukázala obrázek, který jsme měli nakreslit. Tuhle hru

vyhrál tým Vlci 1. Další byla první část kvízu (za celý den jich bylo asi 4), po kterém následovaly hry s kelímky. Skládali jsme je do sebe, na sebe, vedle sebe atd. Ke kelímkům se později přidala i brčka, a tak jsme brčkem foukali kelímky. Pauza na svačinu. V další hře jsme si přivázali na brčka provázek a na provázek klíč. Ve dvojicích jsme proti sobě soutěžili, kdo dřív přimotá klíč k sobě. Další část kvízu. Kolem jedné jsme si dali polední pauzu, během které jsme si mohli splnit nějaké OP.

Po jídle jsme hráli hru semafor a další část kvízu. Protože WATOKNAPA měla ve svém obřím batohu i figurky, tak jsme si zahráli něco jako mini-bowling, při kterém jsme měli v řadě poskládané figurky a pingpongovým míčkem jsme je shazovali. A také jsme si zahráli i nervičky. Poslední hra se jmenuje princezny a mutanti. S orlovnou jsme se rozloučili kmenovým pokřikem. A domů nás rozvezli rodiče. Rozhodně jsem si to užila, i když nás tam bylo jen deset.

Boj. Oheň 🔥

OHNIVECKÝ/WAGAMEDSKÝ KURZ

22.-24. DUBNA 2022

Tentokrát jsme se ohniveckého kurzu z Šavanů zúčastnili Liška, Vrabčák, já, Korálka, Eddie. Sraz jsme měli ve čtvrt na pět na Valové, odkud nám jel autobus do Bušína, kde jsme počkali na TAWASUTU, který nás dovezl nahoru k chatě. Byli jsme tam první, tak jsme volno využili na prozkoumání chaty a jejího okolí. Liška s Korálkou si splnili stavbu jehlanu a já s Vrabčákem OP – postaví deset ohnišť, které je zároveň podmínkou k dosažení ohnivecké hodnosti. Po šesté hodině se k nám přidali zástupci ze Zlaté lilie. Po večeři dorazil i zbytek očekávaného

osazenstva – Ksigudan + Imnu. Po vybalení jsme se sešli ve společenské místnosti, kde měl WAČINTONKA připravenou přednášku o teepee, trvala asi dvě hodiny. Pak ti, co byli už unavení, odešli spát a my, odolný zbytek zpívali různé písně z táborů atd., na kutě jsme šli asi kolem jedné hodiny 😊.

Ráno jsme měli budíček kolem půl deváté. Snídaně byla společná (rohlík s rybičkovou pomazánkou a okurkem). Mezitím přijela MAGASKAWIN. Po hygieně jsme se usadili venku kolem ohniště, abychom si poslechli TUWANAKHOVO povídání o sněmu. Závěrem této přednášky TUWANAKHA dostal Březový lístek 9. stupně! Do oběda jsme si vyráběli ohnivecké hůlky, mohli jsme použít různá peříčka, mušličky, korálky... Na oběd byla česnečka se sýrem, spálená rýže (jen pro odvážliv-

ce), čočka s chlebem a salát Coleslaw. Když nám slehlo, vydali jsme se stavět týpí. Nejdřív jsme dostali názornou ukázkou, jak na to a pak jsme si to mohli vyzkoušet a zároveň si tím splnit další podmínku (nakonec se to povedlo jen jedné skupině). Po návratu někteří dosbírali trochu smůly na pochodně. Na večeri jsme si opekli špekáček. Potom si zástupci Zlaté lilie šli se svými vedoucími plnit nějaké podmínky a my se vrhli na vyrábění pochodně (teda ti, co měli dostatek smůly). TAWASUTA, který nás to učil, pochodeň dodělal stejně jako já s Vrabčákem, Eddie je na dobré cestě 😊. Kolem desáté přijel MAKATAI nám ukázat nějaká souhvězdí a hvězdy, které jsme si mohli prohlédnout dalekohledem, který měl s sebou. Potom už nám byla opravdu zima, tak jsme zašli zpátky do chaty a stejně jako předešlý večer jsme zpívali a hráli.

Budíček byl kolem půl deváté a po snídani jsem se začali balit. Jakmile jsme měli i uklizenou chatu, tak jsme se všichni rozloučili. Většina z nás (Zlatka + Žáby) odjeli auty a my se prošli do Horních Studýnek, kde na nás čekal Liščin taťka, který nás pak zavezl domů. Kurz byl moc fajn a určitě nám to prospělo.

Sg. Čivava

BRIGÁDA NA KLUBOVNĚ

23. DUBNA 2022

Jelikož nám na klubovně v Zábřehu začalo docházet dřevo na topení a nabízelo se nám ho dostat, byla uspořádána brigáda, kde jsme vše toto dřevo museli naložit, převést ke klubovně a ještě ho vyložit.

Tak jsme něco po deváté hodině odjeli. Hned při příjezdu jsme viděli kupu dřeva, která čekala na to, než ji naložíme a odvezeme, tak jsme se dali do práce. Bylo nás dostatek na to, abychom měli za asi hodinu hotovo a první auto kompletně naloženo. Nákladák plný dřeva odjel směr Zábřeh a my za ním. Když jsme se vrátili, nějaká část dřeva už byla vyložena, tak jsme se přidali a začali i my odnášet. Samozřejmě nesmím zapomenout na pomoc od Richarda a jeho rodiny, kteří také velmi pomohli při vykládání. Zabralo to značně méně času než nakládání, které trvalo asi hodinu. Vykládání zabralo jen něco přes čtvrt hodiny. Náš hlavní řidič ale musel odejít, a tak se nabídl jiný. Jeli jsme tedy ještě jedno kolo. Zase zpátky skládat. Tentokrát ale ne z hordy dřeva, ale rovnou z celé chatky. To totiž stávala taková menší chatka, která držela jen díky asi milionu hřebíků, které na ni byly využity. Ale nic nedokáže ustát sílu motorové pily a tažného lana. Začalo se pomalu zevnitř, vyhazovaly se nepotřebné věci, které tam byly. Našlo se tam doopravdy spousta zajímavých věcí. Ale muselo se začít pomalu s tím, aby chatka spadla. Začal se tedy hledat hlavní sloupek, který ji držel. Jak se našel, přišlo plánování jejího stržení. Sloupky se tedy nařízly, přivázalo se tažné lano. To společně s nákladákem fungovalo dostatečně dobře a chatka byla na zemi. Dokonce se předváděla známá pohádka „Jak dědek tahal řepu“. Ale samozřejmě, že všichni spadli, a i nějaká ta zranění byla. Asi největší byl zapíchlej hřebík v noze, hned se ale vydezinfikoval a obvázal, takže doufáme, že je vše v pořádku. Každopádně i přesto jsme odjeli s druhým plným nákladákem, což ale byla ještě další práce. To ale zase bylo rychlé a to i díky opětovné pomoci Richarda a jeho rodiny.

Na konci jsme byli všichni zničení, spálení a unavení, ale práce je hotova.

boj. Morče

HRA MĚSTEM

30. DUBNA 2022

Hra městem se uskutečnila pod vedením podnáčelnic Eddie a Dredy. Akce se zahájila kmenovým pokřikem. Týmy byly podle rodů. Jakmile WATOKNAPA rozdala březnové lístečky Javorové nažky, tak se Dredy pustila do vysvětlování hry. Pravidla byla jednoduchá. Každý rod dostal papír, na kterém byly napsané úkoly. Na splnění jsme měli necelé 4 hodiny. Týmy byly samozřejmě rozdělené na dvě skupiny - mladší a starší. Mimo papíru s úkoly jsme dostali sirku. Tuto hru se sirkou známe ze 114. sněmu v Lanškrouně. Jednalo se o směnný obchod. Tuto hru se sirkou hrály pouze starší rody. Trojčlenná skupina Káňat se dostala ze sirky na plyšáka a Vlci se dostali na splávek. Mezitímco jsme se rozprchlí po městě a plnili úkoly, se Dredy a Eddie pomalu procházely po městě. Když se schylovalo k druhé hodině odpolední (tedy ke konci limitu na splnění úkolů), tak jsme se shromáždili u Brasáku. Asi tak 15 minut byla pauza (odevzdávali jsme Dredy papíry a Eddie jsme posílali fotky úkolů), hned nato jsme si měli posadat do skupinek podle týmů. Úkol, který nás tu čekal, zněl: složte co nejoriginálnější básničku s těmito slovy; čarodějnice, slepice, chobot, pivo a olivy. Zase byla chvíle pauza. Potom se zapískal nástup. Na nástupu se vyhlášovalo pořadí hry městem, básničky a nejoriginálnější fotky u sochy Jana Eskyma Welzla (jeden z úkolů). Po vyhlášení jsme dostali odměnu v podobě sladkostí. Akci jsme ukončili rodovými lelawatikami. Když bylo cca 14:45, tak jsme se rozloučili s těma, co šli pěšky, a my, co jsme jeli autobusem, jsme šli na Valovou. Cestou jsme se ještě potkali s WATOKNAPOU, která chtěla ukončit akci, tak jsme si na její přání zopakovali kmenový pokřik. Potom už jsme jenom pospíchali na autobus. Tímto jsme zakončili duben a těšíme se na další schůzky či výpravy v květnu.

boj. Bety

VÝBĚR Z LETOŠNÍCH ASPIRANTŮ NA PULITZEROVU CENU

Hra městem postavila soutěžící týmy mimo jiné před úkol složit báseň za použití slov čarodějnice, slepice, pivo, chobot a oliva.

Organizační výbor Hry městem se jednohlasně shodnul na zaslání těchto poetických veleděl do letošního ročníku klání o Pulitzerovu cenu v kategorii „Psychadelický neopunk“. Očekávaný výsledek se dostavil – ze šesti členů hodnotící komise jich hned pět podalo okamžitou demisi, šestý byl stížen atakem dosud nediagnostikované formy sociální fobie, zabarikádoval se za dveřmi svého bytu, z jehož oken se v nepravidelných intervalech ozývá jediné slovo – PROČ?

Střelená čarodějnice – autor: Vlci

Byla jedna čarodějnice,
jmenovala se Slepice.
Pila hodně piva
a oliva byla v chobotu jejího praděda.

Zvláštní čarodějnice – autor: Káňata

V temném lese, asi někde uprostřed,
divnou čarodějnici potkávám,
chobot má a nohy slepičí,
až z toho divnou husí kůži mívám.

Na večeři, ale i na oběd,
dává si pivo s olivou,
a proto se nebojím,
že mě její ústa sežerou.

PODAT RUKU, OTEVŘÍT SRDCE, UKÁZAT CESTU

To, co se nyní děje na Ukrajině, asi není potřeba nikomu dlouze představovat. Je to konflikt, který je nám velmi blízký, jeho dopady silně pociťujeme a nejspíše změni budoucí směřování naší země i světa.

Asi jste již měli tu možnost potkat, a možná dokonce i poznat, největší oběti války – uprchlíky. V obchodě, na ulici, v hromadné dopravě... Možná jste s nimi zkoušeli mluvit, možná jste je raději obešli.

Pro všechny je to, stejně jako pandemie, další náročná situace během krátké doby. Ale lidé, kteří momentálně utíkají před válkou, očekávají, že tu naleznou pomoc a nový, alespoň dočasný domov. A my bychom je neměli zklamat. Naopak, měli bychom se snažit jim pomoci. Poradit, podpořit, pokusit se s nimi navázat kontakt a začlenit je do společnosti. Ve škole, v okolí domova i na kroužcích. Prostě se ukázat jako dobrá společnost s dobrým srdcem.

Může to být o jednorázové pomoci i o dlouhodobé. Pomoci něco najít, ukázat, poradit, přeložit. Pomoci najít školu, práci nebo kurzy češtiny. Anebo pokud nemůžeme nebo nemáme možnost přímo pomoci, tak alespoň neodsuzovat a negeneralizovat jen na základě státní příslušnosti (stejně tak ale nesmíme odsuzovat ani lidi z Ruska, kteří žijí u nás).

Koneckonců i jeden z bodů skautského desatera říká, že bychom měli být "přítelem všech lidí dobré vůle" - nehledě na původ. Jakákoliv nezištná pomoc – organizovaná v nějaké skupině nebo jen jednorázově a sám – je zároveň dobrý skutek. A vše se počítá!

Možná se vám jako překážka jeví jazyková bariéra, ale i to se dá překonat – skrz různé další jazyky, překladače, rukama nohama... Naštěstí ukrajinština nemá k češtině daleko a základ mnoha slov je stejný. A i když se nám může zdát, že je toho na nás až moc, pokud pomůžeme a uprchlík získá naši důvěru, můžeme se dozvědět plno zajímavých věcí o zemi, ze které utíká.

Pamatujme na to, že i když má uprchlík třeba značkový telefon, kvalitní oblečení nebo auto, neznamená to, že má zároveň kde spát, co jíst a že cítí pocit lásky a bezpečí. Někteří z přicházejících se v budoucnu vrátí do rodné země, někteří však

nejspíše zůstanou. Můžeme se nyní společně pokusit postarat o to, aby měli Česko v paměti jako vyspělou zemi s dobrými lidmi. Давайте допоможемо тим, хто цього потребує зараз! Pomozme těm, co to potřebují! Podejme ruku, otevřme srdce, ukažme cestu. Děkuji všem, co se zapojí!

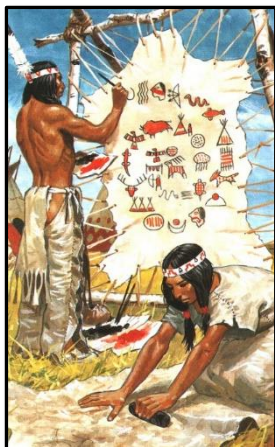
Ga. Imnu (obrázek: canstockphoto.com)

OBŘADY A POSVÁTNOSTI

OHNIVCŮ MIDEWIWINU

OBŘADNÍ ROUCHO

„Co se týče uměleckého citění a přístupu k malířské technice, je indián v něčem podobný impresionistům. Ačkoliv je obdařen velkou manuální zručností, stará se zřídka o věrné zobrazení objektu a snaží se spíše o vystižení podstatných rysů a osobité pojímání. Každá kresba je vyjádřením myšlenky a její symbolický charakter ji v našich očích ozvláštňuje a naplňuje tajemstvím.

Obrazové hieroglyfy jsou obvykle pouhé hrubé obrysy načrtnuté či namalované na kůži nebo březové kůře, vyřezané do kmene vybraného stromu nebo jen vyryté do vyschlého bláta na břehu jezera či načmárané kamenem na plochou skalní stěnu.“

Ohiyesa (Charles A. Eastman – Abeceda indiánského zvěda)

Roucho bez znaků je jako louka bez květů, má praktický užitek, ale malebnost postrádá. A to je u obřadního oděvu určitě závada, neboť heslem každého příznivce zásad Lesní moudrosti by mělo být: „Malebnost ve všem, co dělám!“

Kromě malebnosti by však roucho mělo mít i funkci informační – sdělovat zasvěcenému pozorovateli určitou životní filozofii nositele roucha. Sestavení tohoto poselství, neboli „legendy roucha“, by mělo být prvotním krokem ještě dřív, než se pustíme do další práce. Například poselstvím E. T. Setona je známá věta: „Vykopal jsem studnu, aby i jiní z ní mohli pít“. Poselství doplňte o osobní znak, rodový znak či kmenové funkce a můžete začít přemýšlet nad tím, jak

legendu převedete do indiánských znaků. Je samozřejmě nutné vymyslet si legendu svou vlastní, kopírovat vzhled cizích rouch je zakázáno.

Při volbě znaků je nutné hledět na nezbytný kontrast (světlý podklad - tmavší barva znaků a naopak). Indiáni znaky malovali (quillovali, korálkovali) na světlé podklady (bizoní kůže, jelenice, bílé plátno) přírodními barvivy. Bílá roucha mohou v Midewiwinu používat jen šamani. Vlastní invence u znaků je vhodná jen do jisté míry, neboť některé znaky jsou totožné co do tvaru a liší se právě barvou, takže v tomto případě mohou změnit jen odstín barvy (např. na černém rouchu světle modrý znak hvězdy, na žlutém rouchu tmavomodrá). Ale pokud je znak unikátní co do tvaru, je možné lehce improvizovat s barvami (znak cesty jistě může být zelený, modrý, černý či rudý a stále to bude cesta - naopak se tím může význam ještě prohloubit: rudá cesta-indiánská moudrost, zelená- přírodní cesta atd.) U tvorby roucha by měl být vždy jako poradce zkušený ohnivce, který má estetické cítění a ví, co je ještě vhodné a co již zavání kýčem. Také změna tvaru znaku či zavedení znaku, který není uveden v Knize rouch, by mělo být dopředu konzultováno s kmenovým šamanem, aby nevznikala roucha parodující či dokonce zesměšňující význam obřadních oděvů.

Figury zvířat mají velmi široké použití a tradicí přidělený význam. Kresba medvěda znamená odvahu, figura bizona hojnost a figura orla čest, výr symbolizuje pozornost, vlk obratnost a zručnost, želva moudrost a dlouhověkost, had léčitelské schopnosti, ještěř rychlost, bobr píli a laň lásku. Snad každé zvíře či rostlinu má či měl někdo vybrán jako své erbovní znamení, svůj totem.

Rovněž barevná symbolika je velmi důležitá. Modrá a bílá představují oblohu a nebe, červená symbolizuje život, tmavě modrá nebo černá stín a trápení, zelená léto a hojnost, žlutá sluneční svit a štěstí. Pruh tmavé modři zasazený do bíledmodré či žluté znamená světlé a temné stránky každodenního života.

Většina znaků má několikový výklad svého významu, stejně jako slova (zvonek – u dveří, květina, ptáček, malý zvon, pohár ad). Posvátná zvířata a znaky mají svůj význam ještě rozšířen o všechny vlastnosti, jež symbolizují.

šaman TUWANAKHA pro Knihu rouch, 2011

UDĚLEN 9. STUPEŇ BŘEZOVÉHO LÍSTKU!

Představovat dlouholetým členům našeho kmene pyramidu březových lístků by bylo jistě pověstným nošením dříví do lesa či sov do Atén. Těm mladším se pokusím stručně vysvětlit, o co se jedná. Březový lístek (BL) je pocta, která se uděluje těm, kteří svůj volný čas a své úsilí dobrovolně věnují práci pro děti a mládež, a to ať už ve společenství skautů, woodcrafterů, členů tábornické unie či třeba spolku dobrovolných hasičů, zkrátka na organizaci nesejde. Míru a vytrvalost takového sebeobětování zohledňuje dvánástistupňový systém této pocty, přičemž každému stupni BL přísluší jiná barva, tak třeba základní první stupeň je v barvě zelené, nejvyšší dvanáctý stupeň v barvě zlaté. Nositelé jakéhokoli stupně BL mohou zároveň navrhopvat a svým podpisem také stvrzovat udělení BL tomu, kdo si dle jejich názoru tuto poctu zaslouží, přičemž síla jejich podpisu odpovídá jimi získanému stupni. Jsem-li tedy nositelem 4. stupně BL, má můj podpis také sílu 4. A k čemu slouží tato síla podpisu? Aby mohl být určitý stupeň nějakému zapálenému dobrovolníkovi udělen, je třeba na udělovací dekret sehnat celkovou sílu podpisů odpovídající nejméně desetinásobku udělovaného stupně. Tak je jednoduše zajištěno, že na udělení některého z vyšších stupňů už je třeba široké shody těch, kteří sami svou prací dokazují svůj zápal pro dobrou věc a kteří umí posoudit a docenit nasazení druhých.

Jak jste se mohli dočíst v článku Sg. Čivavy o setkání účastníků ohniveckého a wagamedského kurzu na Olšanských horách, byl právě zde udělen bibagedovi Midewiwinu **sachemu a šamanovi TUWANAKHOVI černý březový lístek**, tedy 9. stupeň této pocty! Nahlédnete-li na stránkách www.brezovylistek.cz na aktuální podobu pyramidu BL, rychle zjistíte, že mezi mnoha tisíci nositelů BL je jen 21 těch, kteří dnes mohou nosit odznak černé barvy, a jen 32 těch, kteří dosáhli na poctu vyšší, tedy lístek zlatý, stříbrný či bronzový.

Kdo TUWANAKHU zná, nemusí nad důvody udělení dlouze dumat. Založení a dlouholeté vedení žateckého Ksigudanu, dlouholeté působení ve funkci bibageda Midewiwinu, neúnavné přispívání do kmenových a oddílových časopisů a jiných tiskovin, autorství či spouautorství mnoha knih, ochota poradit, pomoci anebo „jen pobýt“, to vše jsou jen střípky z pestré mozaiky jeho úsilí věnovaného druhým. Bratře, bylo nám ctí přidat své podpisy na Tvůj dekret a těšíme se na další společně strávené chvíle!

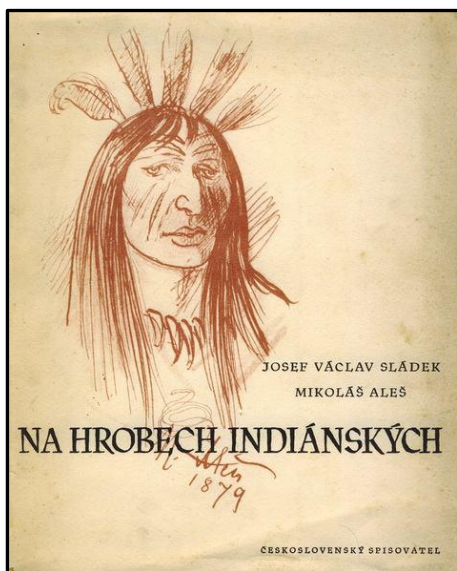
za všechny spolupodepsané Sa. TAWASUTA

ČÍM JE S INDIÁNY SPOJENO JMÉNO J.V.SLÁDKA A M.ALŠE?

Odpověď na tuto otázku je zároveň jednou z podmínek mistrovství **Znalec Indiánů**. Není zase tak složitá, jak by se mohlo zdát...

Josef Václav Sládek (1845–1912) byl český spisovatel, básník, novinář a překladatel. Je považován za zakladatele české poezie pro děti. Člen Akademie českých věd. Od roku 1870 byl redaktorem *Národních listů*, v roce 1873 se stal

spoluvydavatelem *Lumíra*, ve kterém později působil i jako redaktor, brzy nato se stal vedoucím redaktorem, kterým zůstal až do konce svého působení v *Lumíru* (1898). Své básně a články uveřejňoval v mnoha dalších časopisech, např. *Květy*, *Světobzor*, *Osvěta* a dalších.

J. V. Sládek v letech 1868-1870 pobýval v USA a Mexiku jako učitel, cestovatel a novinář. Zde začal psát velmi působivé básně o Indiánech. Nejznámější je „*Na hrobech indiánských*“, kde dává do protikladu americkou svobodu, která ho na začátku jeho pobytu okou-

zlila, a děsivé bezpráví na původních obyvatelích. Začal se seznamovat s osudy indiánů, což ho na celý život velice ovlivnilo. Své zážitky posílal redakci *Národních listů*.

V r. 1872 vyšla „*Píseň o Hiawathě*“. - Je zajímavé, že pravděpodobně Sládkův překlad zapůsobil na skladatele Antonína Dvořáka natolik, že on sám v době o čtvrtstoletí později zabudoval Hiawathův motiv do druhé věty své *Novosvětské symfonie* a že pomýšlel na operu s tímto námětem. Dvořák se Sládkem se zcela určitě setkali při Kounicově svatbě v TřebSKU u Vysoké v r. 1877. Vzpomínky na

Ameriku a připomínku své zemřelé ženy vylíčil ve svých básních, které vyšly pod titulem „**Básně**“ v r. 1875 v nakladatelství Eduard Grégr a Ferdinand Dattel. Věnoval je „památce mé drahé ženy Emílie“. Obsahovaly především jeho lyriku z Ameriky, jeho stesky a smutné nálady při vzpomínce na domov a své drahé a srovnání údělu Čechů s indiány, tj. básně „**Na hrobech indiánských**“, „**Hrob indiánův**“.

Mikoláš Aleš (18. listopadu 1852 Mirotice – 10. července 1913 Praha) byl český malíř, kreslíř, dekorátor a ilustrátor, jedna z nejvýznamnějších osobností tzv. "Generace Národního divadla", klasik českého umění 19. století. V ranějším období tvořil v pozdně romantickém stylu, přičemž vycházel z odkazu Josefa Mánesa, později směřoval spíše k secesi.

Cyklos **Živly** je jedním z vrcholných děl Alšova mládí. Byl dokončen roku 1881 zároveň s posledními kartony Vlasti, jíž se staví po bok hloubkou své poetiky i způsobem výtvarné realizace. Počat byl však dlouho před tím (o čemž svědčí mj. drobná noticka v Lumíru r. 1877, ve kterém J. V. Sládek působil) a celá léta zrál v malířových představách. První zmínku o něm nacházíme v Alšově dopise Jiráskovi 2. ledna 1875. Z r. 1879 máme jeho nejstarší dochovanou kresbu s hlavou indiána.

Aleš byl dítětem přírody z údolí Otavy a píseckých lesů, jež bylo místem jeho chlapeckých hrátek s bratrem Janem a dalšími kamarády. Mnohé pasáže z „**Písně o Hiawatě**“ znal nazpaměť a často přátelům citoval báseň ve Sládkově překladu. Americký Čech redaktor Salaba mu dlouhé roky posílal publikace o životě severoamerických domorodců. Jako o Indiánovi o něm mluvil i jeho přítel Vrchlický.

Roku 1951 vychází v nakladatelství Československý spisovatel brožovaná kniha „**Na hrobech indiánských**“, kterou uspořádali František Nečásek a Miroslav Míček z básní a článků J.V. Sládka a jako ilustrační doprovod je zvolen právě Alšův cyklus Živly. Není zcela jisté, zda Aleš znal Sládkovu žalující elegii, dozajista ji nechtěl v Živlech přímo ilustrovat. Přesto je mezi oběma díly taková shoda, že bychom mohli říci, že se navzájem skvěle doplňují.

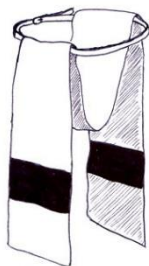
Sa. TUWANAKHA

Pozn. redakce: zájemcům o zisk mistrovství Znalec indiánů připomínáme, že cenné informace k další podmínce týkající se W. Penna najdou v Kůře č. 278 (viz archiv BK na www.shawnee.cz)

VÝROBA INDIÁNSKÉHO OBLEČENÍ

MUŽSKÝ ODĚV

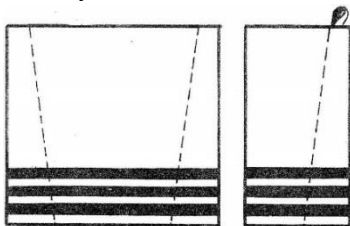
Začneme tou nejzákladnější částí mužského oděvu, tj. bederkou neboli bederní rouškou. Původně ji indiáni vyráběli z kůže, po příchodu bělocha nepohrdli látkou, často se používaly i deky. Jak taková bederka vypadá? Jedná se vlastně o souvislý pruh látky o šířce cca 30 cm a délce cca 150 cm, samozřejmě záleží na

výšce postavy nositele. Bederka není minisukně, zároveň byste si po ní neměli šlapat, optimální délka je vpředu i vzadu zhruba do úrovně kolen. Z důvodu úspory materiálu je možno sešít ze dvou dílů, v tom případě by měl být šev z vnější strany, aby nositele nedřel 😊. Pozor, při stříhání látky je samozřejmě třeba přičíst pár cm na založení, aby se netřepily okraje. Hoto-vá bederka se protáhne mezi nohama a vpředu i vzadu provleče přes opasek nebo dostatečně pevný kožený řemínek uvázaný kolem pasu – viz obrázek vlevo. Co se týče materiálu, ne-

předpokládám, že byste chtěli investovat do jelenice. Postačí jakákoli přírodní látka, nejlépe bavlna nebo flauš. Barva záleží na vašem výběru, resp. na momentální nabídce v galanterii, vhodný je jakýkoli odstín červené, modré či zelené, nepoužíváme však „fosforeskující“ barvy či barvu imitující kůži. Je možné nechat bederku bez dalšího zdobení, pečlivější mohou například obšít lemovkou nebo našít nad okraj 2-3 vodorovné proužky, fantazii se meze nekladou, ale i tady platí, že v jednoduchosti je krása. Určitě se vyvarujte zdobení třásněmi! Takové bederky jsou bohužel také k vidění, na první pohled působí kýčovitě a s oděvem původních obyvatel severoamerického kontinentu nemají opravdu nic společného.

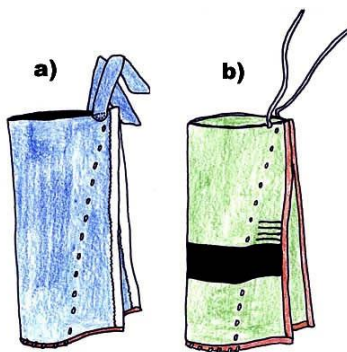
Jen o málo složitější bude výroba mužských leggin. Na rozdíl od klasických kalhot se zde jedná o dvě samostatné nohavice přivázané na vnější straně stehna

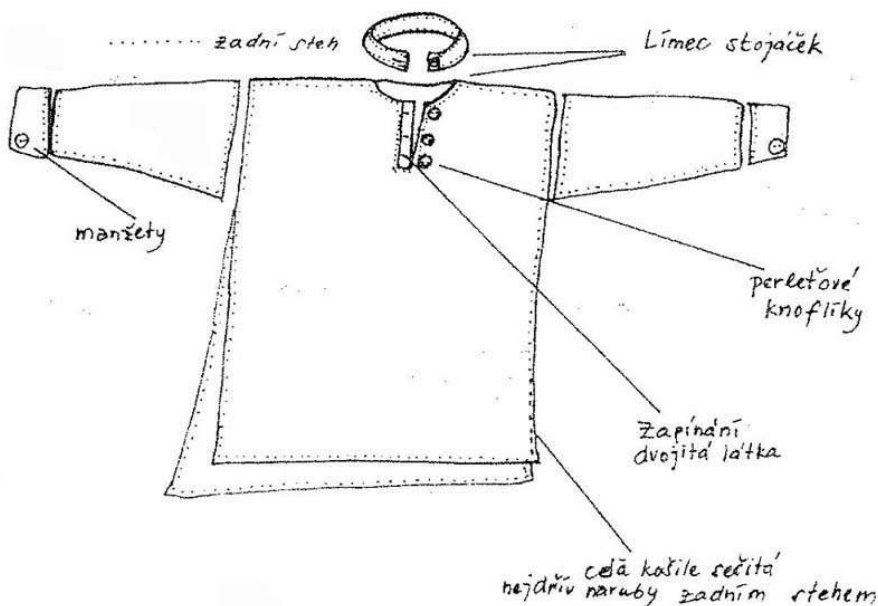
k opasku. Střih je velmi jednoduchý. Budete-li šít z látky, připravíte si dostatečně velký obdélník dle délky vaší nohy (měřte od pasu po kotník) a obvodu stehna, obdélník dle svislé osy přeložíte a sešijete dle čárkované čáry tak, jak je naznačeno na obrázku. Vznikne vám tak zužující se nohavice (v horní části šířka dle obvodu stehna, v dolní dle obvodu lýtky) a na její vnější straně po celé délce jakési dvě plácačky, které ponecháte buď bez dalších úprav, případně můžete opět olemovat lemovkou jiné barvy. I v případě leggin platí, že u látkových

nenašíváme žádné třásně ani „plácačky“ na třásně nestříháme! Na horní vnější stranu v místě sešití našijeme dvě tkanice pro přivázání leggin k opasku.

Legginy je možné vyrobit i z vhodné deky, jednobarevné nebo např. s vodorovnými pruhy. Takové legginy jsou vhodné spíše na jarní nebo podzimní táboření, v létě byste se v nich zbytečně potili. Velmi oblíbené byly u indiánů deky, které vyráběla společnost Hudsonova zálivu (Hudson's Bay Company), u nás zvané „hudsonbayky“. Na internetu jsou k sehnání i dnes, ovšem stejně jako v případě jelenice se jedná o trochu dražší materiál. Ve vašem zájmu by deka neměla kousat, v takových leggínách byste asi dlouho nevydrželi. Pokud se vám však podaří narazit na obyčejnou deku s vhodným vzorem, postupujete obdobně jako u výše zmíněných látkových leggin: po změření obvodu stehna a lýtky naznačte na přiměřeně dlouhý obdélník čáru, v jejíž délce legginy tentokrát nesešíváte, ale svazujete zhruba 20 cm dlouhými koženými řemínky cca po 10 cm. Konce řemínků po obléčení směřují dozadu. Opět přivážeme či přišijeme řemínky na přivázání k opasku a máme hotovo!

Ke kompletní výbavě patří samozřejmě i indiánská košile, přeci jen není úplně ono nosit k leggínám a bederce tričko adidas, degradujete tím svoji snahu a práci. S košilí už vám ovšem bude asi muset (minimálně vhodnou radou) pomoci nějaká zkušenější švadlenka, případně šikovnější maminka, tetička nebo babička mající základní krejčovské zkušenosti. Co se týče materiálu, stejně jako u dívčích šatů se snažte být alespoň v rámci možností autentičtí, vhodné jsou přírodní látky (bavlna, flanel apod.) s drobným kytičkovým nebo geometrickým vzorem, proužek, modrotisk, případně bílé plátno. Knoflíky jsou nejvhodnější ručně vyrobené z parohu, kravského rohu, dřeva anebo nějaké starší kovové kousky s patinou. Střih byl jednoduchý, zpočátku neměly rukávy žádné manžety, límeček byl klasický „stojáček“, zapínání pouze u krku na dva až tři knoflíky. Manžety na rukávech se objevovaly až později, rukávy měly opět zvláště v pozdějších dobách pro větší pohodlí často v podpaží všité klíny. Při měření délky rukávů i samotného těla košile nezapomeňte přidat nějaký ten centimetr na založení a šev. Ohledně optimální délky košile platí i tady, že si nešijeme žádné letní mini, košile by měla sahát až téměř pod zadek. Pro ilustraci přidávám na následující stránce střih z rubriky návodů vycházející kdysi pod názvem Hau kóla ve woodcrafterském časopise Bizoni vítr.

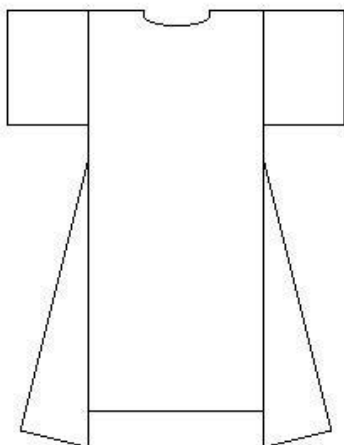
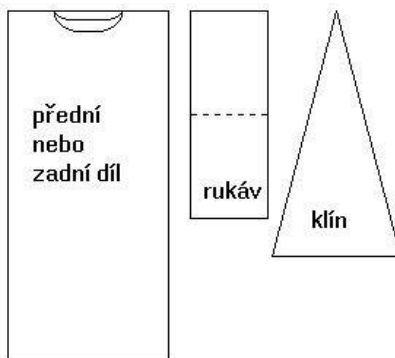

ŽENSKÝ ODĚV

Jak na dívčí šaty? Nejprve si opět povíme něco o materiálu. Vhodnou látkou je i zde bavlněné plátno, vlněný flauš nebo také flanel. Šaty mohou být opět buď jednobarevné zdobené např. lemovkou, vhodné jsou však také různé kytičkováné vzory, modrotisk, puntíky apod. Vyvarujte se velkých nápadných vzorů, zvolíte-li jednobarevnou látku, lze použít jinou barvu pro postranní klíny. Jednobarevné šaty je dále možné přizdobit korálkováním, kovovými kornoutky (dodají stylový zvuk), koňskými žíněmi, mušlemi kauri apod. I tady zapomeňte v případě látkových šatů na třásně! Než se do zdobení pustíte, poraďte se s kamarádem internetem, kde najdete spoustu obrázků, nebo ještě lépe s vedením svého kmene. Opět se snažíme nevytvořit parodii na indiánské šaty ani pouťovou kýčovku!

Šaty mají opět velmi jednoduchý střih. Uvedu typ s všitými postranními klíny, jiné střihy můžete najít např. na internetu. Jak vidno na obr. vpravo nahoře na náledující stránce, přední a zadní díl mají tvar obdélníku, šířku měříme přes prsa a přidáme cca 15 cm, délka se měří od ramen zhruba do poloviny lýtek. (Ve velkých vedrech se pak šaty pomocí opasku podkasají.) Rukávy mají také tvar obdélníku, šijí se spíše kratší, aby se vám nepletly při práci, a protože se dole

nesešívají, dělají se spíše širší (tak, aby dolní okraje při rozpažení sahaly cca 10 cm nad pas). Klíny se měří od pasu a dole přesahují cca o 10 cm dolní okraj šatů. Důvod byl ryze praktický – nohy byly chráněny před trny a ostrou trávou. Výstřih šatů je široký jen tak, aby bylo možné obléci přes hlavu, nepoužívalo se okrouhlé vykrojení kolem krku. Opět počítáme vždy s rezervou na zapošíť okrajů!

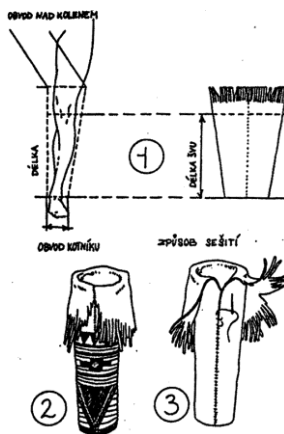

Při šití postupujeme tak, že nejprve sešijeme ramenní švy, poté vsadíme a přišijeme rukávy (jejich střed musí být přiložen k ramenním švům). Nyní okraje, které se nesešívají (vč. výstřihu), zapošijeme, aby se nám látka netřepila. Průramky by měly končit nad pasem a v tomto místě také vložíme a odshora dolů přišijeme postranní klíny. Nezapomeneme olemovat výstřih.

Na doplnění dodám, že i indiánky si šily ženský typ leggin (obr. vpravo).

Kryly jen

holeně a přivazovaly se řemínkem okolo nohy pod kolenem, přes tento řemínek se přehnul horní okraj leggin. I v tomto případě bylo hlavním účelem krýt nohy proti poranění, v našich končinách se dámské legginy používají spíše při slavnostních příležitostech k vylepšení celkového dojmu nositelky. Dle zkušeností českých „indiánek“ se totiž nejedná o příliš praktický doplněk, legginy zvláště v případě nevypracovaných útlých lýtek často sklouzávají a je třeba je často upravovat.

CAPOTE – KABÁT Z DEKY

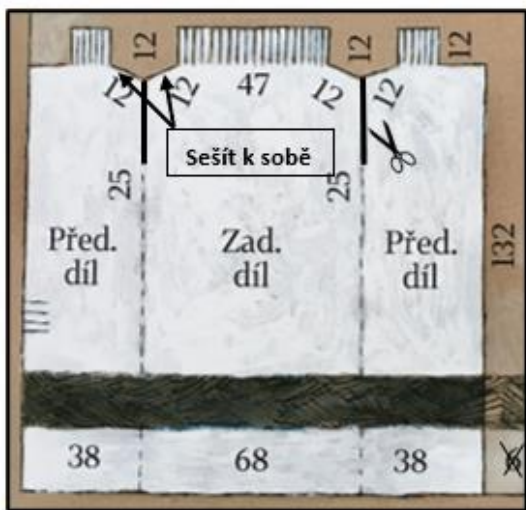
Také capote se už v našem kmeni stal vcelku běžnou výbavou indiánské garderoby našich táborníků a tábornic. Vyrobit si jej téměř zcela samostatně zvládli i ti mladší z nás zhruba ve věku 10 let a to jen s drobnou pomocí nás starších při rozměrování deky. Zvláště za chladnějších táborových večerů či během jarního táboření takový stylový indiánský kabát zahřeje opravdu spolehlivě a vypadá rozhodně lépe než ta nejmodernější zálesácká bunda zakoupená za drahý peníz v army shopu.

Vhodnou deku seženete při troše vytrvalosti za pár korun v některém second handu anebo v nepřeberných zásobách ve skříních našich babiček, ideální jsou deky s různými

pruhami a jako vždy se vyvarujte výrazných barev a umělého či kousavého materiálu. Chcete-li do svého vybavení zainvestovat více, již zmíněná napodobenina legendární Hudson Bay deky bude tou nejlepší variantou.

Máte-li již před sebou na zemi rozloženou nerozstřihanou deku, je nutné si důkladně promyslet, jak stříh rozměřit, abyste minimalizovali odpad a pokud možno na ni vměstnali všechny díly,

kteří k ušití kabátu potřebujete. Při měření počítejte s rezervou, pod kabátem budete většinou nosit i další oblečení. A teď už můžeme měřit (pozor - rozměry na obrázku vpravo jsou na dospělého muže!). Nejdříve si promyslete, jak dlouhý chcete kabát - zda jen ke kolenům anebo do půli lýtek. Delší už nedoporučujeme kvůli urousání v mokré trávě. Změřte si vzdálenost od ramene po koleno/lýtka a nezapomeňte nahoře přidat na zádech a bocích cca 12 cm na třásně (viz obrázek). Šířku zad měříme jako vzdálenost mezi otvory pro rukávy a při měření šířky předních dílů počítáme s překryvem alespoň 10 cm na každé straně, aby

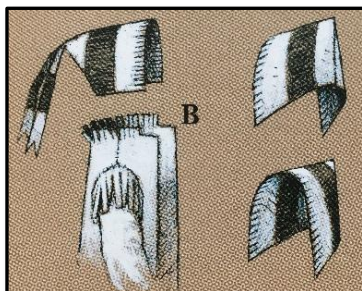

nám pod kabát netáhlo (nebojte se tedy k na obrázku uvedenému rozměru 38 cm spíše pár centimetrů navíc přidat). Po vystřihnutí celého dílu ještě shora nastříháme otvory pro rukávy v délce poloviny obvodu budoucích rukávů, jak je naznačeno na obrázku tučnými čarami a symbolem nůžek. A nyní už můžeme sešít na obou stranách ramena.

Rukávy změříme od ramene po zápěstí a opět k jejich délce přidáme cca 12 cm na třásně na ramenou. Při měření obvodu rukávů opět nezapomeňte, že pod kabátem budete nosit i jiné oblečení, počítejte tedy s rezervou. Sešijeme každý rukáv

po jeho delší straně (avšak jen po třásně!) a můžeme se pustit do přišítky rukávů ke kabátu. Ještě předtím otočíme kabát naruby tak, aby ramenní švy byly na jeho vnitřní straně, a při našívání rukávů zase dáme pozor, aby třásně v horní části obvodu rukávu zůstaly viset zvnějšku a neskončily uvnitř 😊 (viz celkový obrázek capote).

Ted' už zbývá jen ušít kapuci a máme téměř hotovo. Máme-li dostatečně velkou deku, můžeme vyrobit kapuci ze dvou rovnoramenných trojúhelníků, přičemž ten spodní má protaženou dolní stranu, aby se kapuce dala pohodlně nasadit na hlavu. Pokud nám příliš materiálu nezbyvá, vystačíme si i s obdélníkem velikosti zhruba 60x35 cm a postupujeme dle obrázku – obdélník podél kratší středové osy přehneme a sešijeme jeho zadní stranu od přehybu dolů. Dle obrázku ještě do špičky kapuce při sešívání vložíme dva střapce vystřižené ze

zbytků deky (je třeba popřemýšlet, jak střapce našít, aby po obrácení kapuce visely opravdu ze špičky ven 😊). Hotovou kapuci našijeme ke kabátu.

Pokud nám zbyl dostatečně dlouhý odstřížek, můžeme si z deky vyrobit i pásek na zavázání kolem pasu. V opačném případě si vystačíme i s klasickým koženým opaskem.

Na závěr doporučujeme olemovat okraje kabátu vhodným tkalounem nebo bavlněnou lemovkou. Kabát bude lépe vypadat (a že byli indiáni velcí parádníci!) a zároveň se jeho kraje nebudou třepit. Zruční estéti si mohou také vykorálkovat nějakou pěknou rozetu a našít ji na kapuci, z jejich kabátu se rázem stane umělecké dílo!

(zdroje obrázků – internet, materiály od Sa. TUWANAKHY, Velká indiánská kniha od L. Krupčíka)

Sa. TAWASUTA

ŠATAZPRAS VYČENICHAL....

Budování kultu osobnosti? O důkladné přípravě nejmenovaného Morčete na zdolání složitých výzev naše rubrika informovala poměrně nedávno. Mravenčí práce našich agentů nyní odhalila pravý důvod jeho snažení. Tvrdou prací, soustavným tréninkem a překonáváním stále složitějších překážek systematicky rozšiřoval okruh svých ob-

divovatelů, až tito založili fan club svého vzoru a spontánně mu udělili titul „Jeho nadřazená vysokopřeosvícenost“. Při vzájemném setkání okamžitě padají na kolena v nekonečnou sérii poklon, zahrnují ho přísunem svých uškudlených školních svačin a pořádají sbírky na pomník v nadživotní velikosti. Bude dalším logickým krokem ohlášení prezidentské kandidatury? Do voleb zbývá necelý rok!

Zmrzlinoví banditi v akci.... Na originální způsob neomezeného přísunu oblíbené pochoutky kápí členové zvolské družiny Sov. Vydávající se za certifikované znalce a zprostředkovatele michelinských hvězd pravidelně navštěvovali prodejce sladkého osvěžení na celém šumperském okrese a zdarma se ládovali nejroztodivnějšími příchutěmi. Jejich spanilým nájezdům zvaným „Blízkrieg“ byla však učiněna přítrž poté, co Sýček unešen lahodnými nuancemi hovězího sorbetu se škvarkovým posypem udělil nejmenovanému provozovateli velkoryse nejen vytouženou michelinskou hvězdu, ale též řád zlaté vařečky, francouzský válečný kříž, jedničku s hvězdičkou a coby bonus také zvláštní orlí pero. Celá skupina byla následně odhalena a Českomoravskou asociací zmrzlinářů a moučníkářů ve zrychleném řízení odsouzena k desetiletému zákazu vstupu do všech cukráren na celém území bývalé rakousko-uherské monarchie....

-ŠATAZPRAS-

HRSTKA VTIPŮ

*....hrstka toho nejlepšího,
co černý humor nabízí !!!....*

Jede beznohý vozíčkář po Václaváku a volá na něj vekslák:

"Pane, nekoupíte si boty?"

No, vozíčkář je pěkně naštvanej a zavolá na nedaleko stojícího policistu:

"Viděl jste to? Ten chlap mne urazil!"

"Tak proč jste ho nenakopal?" na to policajt.

To ubožáka dorazí. Dojede domu a stěžuje si manželce.

"Nic si z toho nedělej", povídá manželka, "uvařím ti kafe, to tě postaví na nohy."

Šly děti po minovém poli a rozhazovaly rukama... některé i 30 metrů!

Mami, zítra mám zkoušku ze zeměpisu. Můžeš mě vyzkoušet?"

"To víš že jo. Jaký je hlavní město Německa?"

"Berlín."

"A jaký je hlavní město Francie?"

"Berlín."

"A jaký je hlavní město Velký Británie?"

"Berlín."

"Moc hezky ses to naučil, Adolffku."

Jedním uchem to jde dovnitř, druhým ven a přece to zůstane v hlavě. Co to je?
Kruppáč...

Chlápek si v železářství kupuje 3 metry provazu.

Prodavač: "Chcete to zabalit?"

Chlap: "Přesně tak..."

ŠIFROVÁNÍ O BODY

I v dubnu jsem si pro vás připravila další šifry, zadání je pořád stejné. ☺ Opět mi pošlete samotnou zemi a nezapomeňte i na řešení samotných šifer, vše očekávám na mailové adrese **Ludmila.krnavkova@seznam.cz**, čas máte do **27. května 2022.**

1.

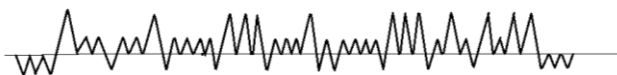
Nápověda: 3 →

P L N C H W   E B C H I W

2.

N	N	Í	S	K	F	E
Á	D	P	K	A	A	L
R	O	A	R	F	T	L

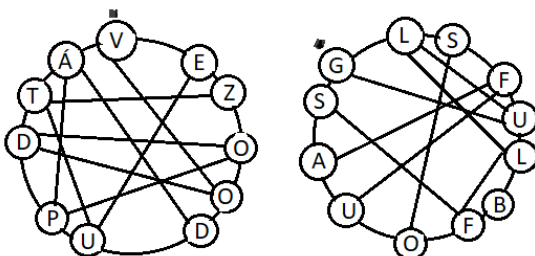
3.

4.

MNRUAMNEXNJQSÁKNJTBNAAINVNÍAKNK

5.

JAVOROVÁ NAŽKA ZÁŘÍ 2021-DUBEN 2022

Bodování starších

1. místo	boj. Morče	1900 bodů	Vlci	100% docházka
2. místo	Ga. Liška	1873 bodů	Vlci	100% docházka
3. místo	Va. Větvička	1582 bodů	Káňata	100% docházka
4. místo	Ga. Vrabčák	1567 bodů	Káňata	100% docházka
5. místo	boj. Bety	1475 bodů	Káňata	
6. místo	Va. IQ	1403 bodů	Vlci	
7. místo	Va. Korálka	1316 bodů	Vlci	
8. místo	Sg. Sedmikráska	1241 bodů	Káňata	
9. místo	boj. Oheň	1209 bodů	Vlci	100% docházka
10. místo	boj. Padák	1134 bodů	Vlci	100% docházka
11. místo	Va. Sasanka	1083 bodů	Káňata	
12. místo	boj. Ríša	1030 bodů	Vlci	
13. místo	boj. Čmelák	510 bodů	Vlci	
14. místo	hledač Štěpán	436 bodů	Vlci	

Bodování mladších

1. místo	boj. Uhlík	1351 bodů	Medvědi	100% docházka
2. místo	boj. Mrkvička	1128 bodů	Sovy	100% docházka
3. místo	hledač Sýček	1109 bodů	Sovy	
4. místo	boj. Drozdík	1025 bodů	Medvědi	100% docházka
5. místo	hledač Kachnička	899 bodů	Medvědi	100% docházka
6. místo	boj. Beran	869 bodů	Sovy	
7. místo	hledač Delfín	855 bodů	Sovy	
8. místo	hledač Nikinka	790 bodů	Koníci	100% docházka
9. místo	hledač Střela	752 bodů	Medvědi	
10. místo	boj. Jitřenka	734 bodů	Medvědi	100% docházka
11. místo	boj. Beruška	702 bodů	Sovy	
12. místo	hledač Zoubek	681 bodů	Koníci	
13. místo	hledač Motýlek	650 bodů	Koníci	
14. místo	hledač Vanesska	631 bodů	Medvědi	100% docházka
15. místo	hledač Mareček	589 bodů	Medvědi	
16. místo	hledač Týna	562 bodů	Koníci	
17. místo	hledač Klárka	557 bodů	Koníci	
18. místo	hledač Štěpánek	481 bodů	Koníci	
19. místo	hledač Evička	447 bodů	Koníci	
20. místo	hledač Očko	432 bodů	Sovy	
21. místo	hledač Honzík	324 bodů	Koníci	

22. místo	hledač Ondra	248 bodů	Koníci	
23. místo	hledač Tereзка	184 bodů	Koníci	
24. místo	hledač Julinka	179 bodů	Koníci	100% docházka
25. místo	hledač Šimonek	106 bodů	Koníci	

Pozn.: zatímco body se postupně sčítají za všechny měsíce od začátku školního roku, údaj o 100% docházce se týká pouze měsíce posledního (aktuálně tedy duben 2021).

Dodatečná 100% docházka za březen: boj. Morče, Va. Větvička, boj. Drozdík, hl. Kachnička, hl. Střela, boj. Uhlík, boj. Mrkvička, boj. Beran, hl. Delfínek, hl. Sýček, hl. Klárka

Na čelních příčkách javorové nažky se nám to střídá jako na orloji, u starších členů došlo ke změně na 1. místě, u mladších se měnila stříbrná a bronzová pozice. Vypadá to, že tentokrát půjde o bednu až do konce celoročního bodování a stále je tak o co se snažit!

V pořadí javorového listu se u starších opět probudila Káňata a opět svým pronásledovatelům Vlkům pomalu odskakují. Ke změně však došlo u mladších rodů. Medvědi snad poprvé přeskočili Sovy! Nechme se překvapit, zda ty si to nechají líbit, anebo zaboují o znovuzískání dočasně ztracených pozic 😊

JAVOROVÝ LIST ZÁŘÍ 2021-DUBEN 2022

1. místo Káňata	1745 bodů
2. místo Vlci	1599 bodů
1. místo Medvědi	940 bodů
2. místo Sovy	928 bodů
3. místo Koníci	501 bodů

OBSAH 307. ČÍSLO BK

Slovo úvodem....(Sa. TAWASUTA)	str. 2
Náhradní výprava do Rovenska (boj. Oheň)	str. 3
Ohnivecký/wagamedský kurz (Sg. Čivava)	str. 4-5
Brigáda na klubovně (boj. Morče)	str. 6
Hra městem (boj. Bety)	str. 7
Výběr z letošních aspirantů na Pulitzerovu cenu (Vlci, Káňata)	str. 8
Podat ruku, otevřít srdce, ukázat cestu (Ga. Imnu)	str. 9-10
Obřady a posvátnosti ohnivců Midewiwinu (Sa. TUWANAKHA)	str. 11-12
Udělen 9. stupeň březového lístku! (Sa. TAWASUTA)	str. 13
Čím je s ind. spojeno jméno J.V.Sládka a M.Alše? (Sa. TUWANAKHA)	str. 14-15
Výroba indiánského oblečení (Sa. TAWASUTA)	str. 16-22
Šatazpras vyčenichal (Sa. TAWASUTA)	str. 23
S písní na rtu (Sa. TAWASUTA)	str. 26-27
Hrstka vtipů (boj. Morče)	str. 24
Šifrování o body (Ra. Lasička)	str. 25
Javorová nažka / Javorový list září 21-duben 22 (Sa. WATOKNAPA)	str. 26-27

Kontakty:

Redakce: brezova.kura@centrum.cz, tel. 601 324 499 (TAWASUTA)

Podnáčelnice kmene:

watoknapa@centrum.cz, tel. 773 299 014 (WATOKNAPA)

edita.riff@seznam.cz, tel. 602 579 627 (Eddie)

mi.veiser@gmail.com, tel. 722 924 970 (Dredy)

Web: www.shawnee.cz E-mail: shawnee@centrum.cz Fcb: [Šavani Zábřeh](#)

Náš oddíl stále přijímá nové členy, schůzky v Zábřeze probíhají každé pondělí v 16:30-18:00 (Medvědi) a pátek v 16:00-18:00 (Vlci) na klubovně - Sušilova 65, Zábřeh. Ve Zvoli se scházíme v klubovnách Komunitního centra (bývalé kino ve farní zahradě) ve čtvrtek 16:00-18:00 (Káňata) a v pátek 16:00-18:00 (Sovy) a 16:30-18:00 (Koníci). Rádi vás uvítáme v našich řadách. Přijďte mezi nás osobně v některý z uvedených časů nebo kontaktujte náčelnici (telefon a email výše)!

Toto číslo Březové kůry vyšlo dne 1.5.2022.